

לישכת ראש-הממשלה. השניים מנהלים שיחה בלתי-מחייבת, במהלכה מציג ראש-הממשלה את עמדותיו, ומקבל לבסוף עק-רונית את הצעתו של העורך הובסון לנהל פגישה בהסתר: "בצורה זו נוכל, אולי, להכמיח שאם לא תישא הפגישה פרי, לא תביא, לפחות, נזק..."

מילטון רפט ממריא לדומא, על מנת לדווח לעורכו על התוצאות. מתוך דיווחו מסתבר מהפך מסוים: "מזור כיצר נתי-חלפו לפתע עמדות הצדדים. שנים רבות ניסו נציגי פלוטוניה העילית, בכל הכמות הבת-לאומיות ובכל פוגי התמרות, להביא לידי פגישת פנים-אל-פנים עם נציגי פלוטוניה התחתית, פגישה כלשהי שיהיה בה משום הכרה רשמית ופומבית של פלו-טוניה התחתית בקיום מדינתם. באותה עקשנות התחמקו נציגי פלוטוניה התח-

מנחם בגין ואנוואר אל-סאדאת החיים כספרות או הספרות כחיים

תית — לפעמים בתכסיסים מבישים, יל-דתיים כמעט — מכל פגישה ומכל הכרה כזו. והנה, כאשר הם עומדים ממש על סף שיחות, העשויות להביא לידי הסכם סנציוני, העולה במידת הסנציוניות ה-בינלאומית שבו על ההסכם שהושג בקי-מיר בין הודו ופקיסטן, וכאשר הוא, הוכי-סוף, עשוי להיות הגורם הישיר, שתחת חסותו יושג הסכם כזה, עתיד הכל להתי-נפק דווקא ממש ששני הצדדים החליטו להחליף את תפקידהם כפתאומיות חסרת הסבר שכזו..."

קואליציה, הדפנות ותנאים. ה-מיכשול לפתיחת השיחות הוא אחד: בשיא פלוטוניה התחתית עומד בתוקף על כך שקיומן של השיחות יפורסם דווקא בטרם יחלו. לעומת זאת מושכעת צמרת השלטון בפלוטוניה העילית שישנה מל-כודת כלשהי במהלכו של נשיא פלוטוניה התחתית. אם כי ראש שירותי הביון * מסביר צד נוסף בעיה: "המבוכה הכל-לית, שתיגרם בארצות השכנות, בייתוד באלו היריבויות למישטרו של נשיא פלו-טוניה התחתית, למשל בניוטרוניה ** ו-אוראניה ***"

אלא שבאווירה המדינית העכורה כי-תוככי פלוטוניה העילית, המידע על הפ-גישה הסודית מודלף ומתחיל להתפרסם טיפין טיפין. הממשלה טרם מגיעה לידי החלטה, בשל סיבות קואליציוניות. למלי-טון רפט נודע בינתיים כי: "הערב ימסרו נשיא פלוטוניה התחתית הצהרה ברדיו. נראה שלא הסכים עוד לדחות את העניין. או שיכריזו על הצעתו, או שיבטל אותה..."

מסתבר למחרת בבוקר שהנשיא נאם והודיע: "כי הוא מוכן לקיים שיחות עם נציגי פלוטוניה העילית, אולם וידעה זו לא נתאמנה ממקור אחר..." כדברי כלי-התיקשורת של פלוטוניה העילית, בה מסתבכים העניינים בצורה קואליציו-נית ונפתח מבוך של סחטניות קואליציו-ניות בין המפלגות המרכיבות את הממ-שלה. בתרגיל מילולי מחזיר שרי-החוק

* איסר ("הקטן") הראל.
** סוריה
*** ירדן.

את כדור ההצעה לידיו של נשיא פלו-טוניה התחתית במילים: "אלא אם ית-חייב נשיא פלוטוניה התחתית מראש שלא להציג להן שום סוגי ויקבל על עצמו להכריז שהוא מוכן לכרות ברית-שלום עם פלוטוניה העילית ולוותר על כל תכרי-עותיו להחזרת המצב באזור לתקופה שטרם הקמתה כמדינה עצמאית..."

הקרב על ניוטרוניה. השלום ש-קרב לגבולות פלוטוניה העילית מתמוסס ומתרחק. העיתונאי מילטון רפט נאסר בידי שלטונות הבטחון של פלוטוניה ה-עילית, ומואשם בריגול למען פלוטוניה התחתית. מאוחר יותר הוא משתחרר ועו-רז את גבולות המדינה. הובסון מפטרו בעדינות מעיתונו.

עם חידוש הקיפאון במשאומתן, מת-רחש אירוע טיפוסי לאיזור-מתחת בינ-לאומי זה. שלטונות פלוטוניה העילית שולחים טרקטור לעבר חלקה באיזור מריבה בגבול עם ניוטרוניה. הדבר מביא לתקרית. כתוצאה מכך תובעים עיתוני הערב את הקשחת המדיניות. לאיזור ניש-לח פטרול צבאי, ואז: "נפתחה עליו אש מקלעים כבדה ממוצבי ניוטרוניה..." וכמו בחי-גיא של הגדת פסח: "מפקד הגיו-רה של פלוטוניה העילית ביקש תיגבורת ושתי פלוגות טנקים נישלחו אליו..." ואז הופיעו מטוסי קרב מנמיכי טופ של ניו-טרוניה והטילו פצצות נאפאלם על הטנ-קים של פלוטוניה העילית. מיד ממריאים לקראתם מטוסי-קרב של פלוטוניה העי-לית ופרצו כמה קרבות איוריים..."

במהלך התחממות הגבול אומר ראש-הממשלה לשר-החוק שלו: "גרמה לי שאנחנו מוכנים עדיין לקראתו. לפעמים נראה לי שלשלום צריך להתכונן, הייתי אומר שצריך להתאמן, כמו שמתאמנים לקראת מלחמה..."

ההסלמה גוברת: "אחרי שני ימי קר-בות בין פלוטוניה העילית ובין ניוטרוניה נתקיים הדיון הדחוף במועצת הבטחון... מהירות התארגנות של כוחות פלוטוניה העילית והצורה המהירה שבה השתלט מיר משה הצבא על הערכובות הכרוכה בניוט-פעת, וזתה לתשכחות גדולות בין המומחים הצבאיים של העולם. רק לאחר זמן היו אחדים שחיוו את דעתם... כאשר נכנסה הפסקת האש לתוקפה, היה צבא פלוטוניה העילית כעיוצמה של מיתקפה רבת... בתוך ממשלת פלוטוניה העילית נשמעו קולות, שקראו לראש-הממשלה לא להישמע להוראות מועצת הבטחון ל-הפסקת האש, עד שלא יצליחו כוחות הצבא להביא לידי הכרעה שלמה בגבול-קולות אלה ניתמכו בתקיפות על-ידי צמ-רת הצבא. כמה מן הקצינים הגבוהים לא הפתירו את דעתם ש"הוקו" לא היה מודרו כל כך לתת הוראה להפסקת האש... אח-רי כמה שעות של התדיינות על פרטים פורמאליים נכנסה הפסקת האש לתוקפה והתקרמות צבא פלוטוניה העילית נעצ-רה..."

דומה שבסקיצה זו, שבימים האחרונים קמה והתגשמה בחלקה, הצליח דויד שחם לגבור על המשוכות הנוסטאלגיות-מתק-תקות הגורמות מזה 30 שנה לקילקול קיבה סיפורי ארוך ומתמשך בתרבות הארץ'

אנתולוגיה מודרנית

יותר מדי

מאת: גינטר גראס

בינות לחוגגים, בשעת נשף מאוחרת, דממה, אני קורא ברומן האוטופי של אורל, 1984, שקראתי בו לראשונה ב-1949. והוא היה שונה.

לידי, בין מפצח-האגוזים לחבילת הטבק, מונח ספר סטטיסטיקה, שמספריו מעידים על אוכלוסיית העולם — כיצד היא מונת, או אינה ניוונה. עד לשנת 2000, בהפסקות, כאשר אני נוטל טבק

או מפצח לו, נלכדות הבעיות בקרבי כך, שבהשוואה לאחי הגדול ולמחסור העולמי בפרוטאין, הן נטולות-ערך כלשהו ואינן מרפות בתסיסתן הפרטית.

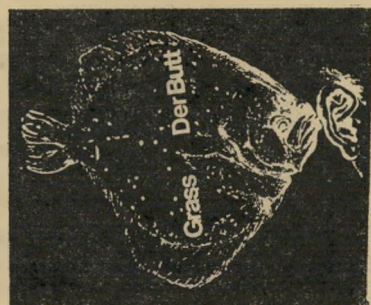
אני קורא עכשיו על שיטות חקירה בעתיד הקרוב. עכשיו יש בכוונתי לאצור עובדות: נטיית המופת הנצחי בין ילדים במזרח הרחוק, עכשיו אני מתחיל לחפש בפינות — היות וקודם לחגיגות נכבשות דרכינו המתמעטות בידי מיתרים בקופסאות — כתקוות בלתי מתגשמות...

המאפרה מלאה עד למחציתה בקליפות לו.

כל זה מוגזם. אבל יש להתחיל בנקודה כלשהי, הודו או הקולקטביות האוליגרכית שלנו או הכריסטמס המשפחתי שלנו.

גינטר גראס (50) נולד בדאנציג, פסק, תיפארוק, סופר, מחזאי ומשור-ר. התפרסם בעולם בספריו "תוף הפח", "חתול ועכבר", "שנות כלב", "מיומנו של שבזון". בימים אלה ראה אור בגרמניה סיפרו ה-חדש, "הפוטית" (DER BUTT). הפוטית, דג שטוח המופיע על עטרי-פת הספר כרישום מעשה ידיו של גראס, לוחש בשורתו באוזן האדם. בשורת הפוטית מתוארת על פני כמה מאות עמודים, תוך עיון כי-שאלות כיצד הופיעה האדימות כי-עולם: גאווה האדם בהישגיו ה-מלחמתיים, ואיך נוצרה ההיסטו-ריה.

סיפור "הפוטית" מתנהג עץ פני צ מישורים. הראשון מתאר את חייהן של 8 טבחיות יריות דאני-ציג חלל בתקופת האכזר וכזה כי-ימינו, בתחום פולין. מישור נוסף הוא ע חורשי ההריון של אשת גראס. המישור השלישי, בתי-דון פמיניסטי בברלין, שבפניו מובא דג הפוטית למישפט. הספר הינו תמונה מקיפה של ההיסטוריה, ו-

גינטר גראס: "הפוטית" לוחשת בשורתה באוזן האדם

זא שז גיבורים — תמונה שבמהי-לכה מנסה גראס להפוך את דג הפוטית לאזהרות, תוך שהוא מציג את הנשים המשוחררות כמפלצות. השיר "יותר מדי" מאת גראס, לקוח מתוך סיפרו "הפוטית".

בחטף

חתימה טובה

מכירה-פומבית של ציורים שנערכה ב-שבע עשר ביוממה משותפת של גלריה גורדון והגב' דבורה שרון הביאה למי-כירות-שיא: תחרית של פאבלו פיקא-סו — 48,000 ל"י; ציור המקוננות של יוסף ברנר — 120,000 ל"י; תמונה של שמואל בק — 100,000 ל"י; מרדכי

דבנן — 50,000 ל"י; אריק אריק — 48,000 ל"י; אורי ליפשיץ — 17,000 ל"י; מארסל יאנקו — 16,000 ל"י. שמועות עקשניות המהלכות בין בעלי-גלריות יריבות וסוחרי-אמנות טוענות ש-חלק ניכר מ-167 היצירות שהוצגו במכירה הפומבית נרכשו במחירים גבוהים מערי-כם הריאלי על-ידי בעלי אינטרסים ובעלי אוספים גדולים של אותם אמנים, מתוך כוונה להעלות את ערך האמנים האלה בשוק-האמנות החופשי • מכירה-פומבית נוספת של תמונות, "למען הציירים והי-תרבות בה הם גדלים" כפי שניסה זאת

אדריכל ישראל גורוביץ גולדה רבי, בגין, שאגאל וגורוביץ...

האמן רפי לבאי, עומדת להערכ בשבת, 10 בדצמבר, מלון דיפלומט בתל-אביב, בהחיייתו של דן בן-אמוץ. מטרת המי-כירה היא עידוד לירחון הסיפורת פרוזה, הנכנס לשנתו השלישית. בניגוד למקובל במכירות פומביות, הרי שסכום המכירה מתחלק שווה בשווה בין האמן לבין פרוזה. בין האמנים שהבטיחו עבודות מצויים: יעקב אגם, שמואל בק, יוסף ברנר, נר, אורי ליפשיץ, רפי לבאי, דני בן-שאול, עמי שביט, עודד פיינר-גרש ועוד עשרות אמנים נוספים • בשבוע שעבר הועלתה בתיאטרון בית-הוב הצגת 100 של יומן נוכחות מאת יוסף מנדר • התיאטרון הלאומי הבימה מתחיל להציג במרתף הקטן ערב-קריאה והצגה של קטעים מסיפורי יצחק בן-גר בטכס חנוכת האנדרטה לאוגדת הפלדה בימית הוחתמו ראש-המשלה, מנ-חם בגין, וקודמיו בתפקיד. גולדה מאיר ויצחק רבין, על 125 הדפסי-מש, שנעשו על-פי תצלום האנדרטה בידי הצלם יצחק נופך-מוזס, שהתמחה כי-כיוון אמנותי זה. אלא שנופך-מוזס הופעת לאחרונה כאשר גילה בלשכת ראש-הממ-שלה הדפס-משי מעבודתו עם חתימת האדריכל ישראל גורוביץ, שתיכנן את האנדרטה. הדפס-משי מקורי עם חתימות ראשי הממשלה הובא לאמן הקשיש מוא-רק שאגאל בעת ביקורו האחרון בארץ. והוא נתבקש לצרף חתימתו לחתימותיהם. הגיב על כך יצחק נופך-מוזס: "הדבר משולל להתחמתו של אנוואר אל-סאדאת על מגילת-העצמאות" • שמה של הסו-פרת עמליה כהנא-כרמון (שדות חג-נטיס) הוזכר לאחרונה במדור זה, בהק-שר לכך שמעריציה לוחצים על שופטי פרס ברנר 77 לזכותה בפרס בטענה ש-לקחה ב.מחלה ברנרית. מסתבר שמע-ריצי הסופרת אך מזיקים לה, ועמליה כהנא כרמון לא חלתה משך השנה האחר-ונה במחלה כלשהי, והליקוי הבריאותי היחיד שלה הוא קוצר ראייה • התנצלות: ידיעה שפורסמה במדור זה הזכירה את הסופר שמעון בלס בין מייסדי התנועה למען ארץ-ישראל השלימה ולא היא. מקור הידיעה במידע מוטעה שפורסם על-ידי העיתונאי גיל קיפרי. שמעון בלס, הי-משתתף לצד האחר של המיתרס ונמנה על המועצה הישראלית למען שלום ישרא-ל-פלסטיני. הוזמנו בשנת 1967 על-ידי העורך והמתרגם אהרון אמיר לפגישה סופרים בבית-הסופר בתל-אביב. בפגישה זו נולדה התנועה למען ארץ-ישראל השלימה מבלי שלבלס היה קשר כלשהו עם התנועה. עם דרכה, עם מטרותיה ועם השקפת עולמה.